

OCIĘTNIE (4) *av*

ociętnie (4), [**ociątnie**].

o jasne; e prawdopodobnie jasne (tak zwykle w -e).

Sł stp brak, Cn: ociątnie, Linde XVI w. s.v. ociętny.

Uporczywie, zawzięcie; opornie; contumaciter, pertinaciter Mącz, Cn; proterve, proterviter Mącz; obfirmate, obstinate, pervicaciter, praefracte, tenaciter Cn (4) : Contumaciter, Przeczywnie/ Swowolnie/ Ociętnie/ Krnąbrnie. Mącz 64b; Proterve et proterviter, Ociętnie/ Ziądle/ Swowolnie. Mącz 327c, 257c, 448a; [iáko záflepiony/ we zły pomysł przydzie/ iuż ták w grzechu ociątnie vćwirdzony/ że y w tęn czás ízkárádey tey rofkóflí przeštát niechce/ gdy oná człowiéká lámà opuścza LorichKosz 68 (Linde)].

Synonimy: krnąbrnie, ociaple, przeciwie, spornie, swowolnie, upornie, zjadle.

DD